

Kristina Fingerland: Dvorní asistentka velké sestry Miry

Kristina Fingerland stvořila *Oikos* – domov (nebo doslova dům), jehož obyvatelé jsou tak zvláštní, skoro pohádkoví, a přitom nám něčím povědomí až blízcí. Svět, jehož je *Oikos* součástí, plný vlastních příběhů a legend, se zrodil v Kristinině kypící představivosti bůhvídky. Podobu textů a obrazů, díky nimž mohou střípky tohoto světa zahlédnout i ostatní, však získal poprvé díky autorčině diplomové práci.

Výstava v galerii Kostka je pokračováním tvorby světa *Oikos*, další kapitolou velkého příběhu, jenž nemá jasný začátek ani posloupnost, natož konec. Vstupujeme tu do prostoru, který je jakousi snovou, roztržitou ozvěnou onoho domu, respektive konkrétního bytu, v němž se odehrává děj zprostředkovaný nám hlasem vypravěčky. Celek je až teatrální, doslova scénografický. Jednotlivé elementy evokují architekturu bytu a jeho zařízení i konkrétní momenty vyprávění. Texty, symboly i objekty a celá instalace – podobně jako samotné postavy v *Oikos* – nám svou povahou nejsou neznámé: vždyť Kristina čerpá (ať už vědomě či podvědomě) z obrovské zásobárny historie, mýtů, archetypů. Přitom ale neztrácí nic na své čarovnosti a síle.

Na tomto místě by doprovodný text k výstavě možná měl tyto prvky začít vyjmenovávat a dešifrovat. Domnívám se ale, že jsou v poetičnosti materiálů, struktur a technik, kterými je Kristina ztvárnila, dostatečně výmluvné.

Dalším pokusem kurátorky je umožnit diváčkám a divákům nahlédnout do procesu vzniku výstavy – poskytnout technologické okénko o tradičním korejském textilním umění bojagi, zamyslet se nad spoluprací umělkyně s ukrajinskou švadlenou Natalií a analyzovat původ českého názvu kožního onemocnění erysipel, neboli růže. Pomohlo by to ale nějak rozšířit divácký zážitek, nebo by jej to naopak zbytečně rozmělnovalo?

Sama Kristina je v rámci řešení celé výstavy střídá, ale přesná; ve svých textech naopak nešetří barvitostí a obrazotvorností. Díky tomu se obě roviny spojují v tak výmluvný celek.

Mytí nohou bližnímu. Jsou skoro Velikonoce a člověk se tak v našem kulturním kontextu neubrání novozákoním konotacím. A přitom právě v tomto výsostně tradičním symbolu proniká do Kristinina příběhu s největší doslovností prožívaná realita – skutečnost autorčina vlastního života, která je v *Oikos* vlastně vždycky hned za dveřmi.

Oikos je místem vztahů, místem, kde si jeho obyvatelé projevují různou měrou zájem a péči. Každý reaguje na potřeby potřebných trochu jinak, nikdo ale nezůstává lhostejný. V dobách, kdy zprávy o válečných taženích nejsou jen metaforou vývoje choroby na nohou drahé pratety, nabývá poselství *Oikos* o vzájemné péči a pomoci opravdovou naléhavost.

Kristina Fingerland:
Dvorní asistentka velké
sestry Miry
13. 4.–29. 5. 2022

Vernisáž: 12. 4. 2022
Kurátorka: Tereza Jindrová